

nieuwsblad van oud-leerlingenvereniging

'MYRAKEL'

18 december

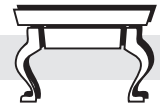
3/4
1995

Dit kwartaal ..

Van de redactietafel
 Personalia
 Nicolaasrubriek
 Rubriek: "Uit de Tobbe"
 Gesprek met Pater Lauwers
 Rubriek: "In de Postbus"

1
2
2
2
3
4

Van de redactietafel

PRETTIGE

FEESTDAGEN!

Traditiegetrouw valt er vlak voor de Kerst een SNeLbinder bij u op de mat. Maar dit jaar heeft KerstBinder toch wel een speciaal karakter. Op de laatste ledenvergadering hadden we al aangekondigd in kleur uit te gaan komen, en zie daar, het wonder is geschied.

In de afgelopen jaren ontvingen wij veel vragen wanneer we P.P. aan het woord zouden laten. Welnu, het is zover. Cees Smit ging bij P.P. Lauwers op bezoek. Deze markante man zal bij velen nog in het geheugen gegrift staan. Tijdens de schooljaren was het lang niet altijd gemakkelijk om waar-

dering voor hem op te brengen. Twintig jaar later of meer begrijp je zijn functie ineens veel beter. Hij zal menigeen met zijn 'strenge aanpak' op het rechte pad gehouden hebben. Mij in ieder geval wel.

In het bestuur hadden we dit jaar niet allemaal evenveel tijd. Maar ook dat lossen we samen weer op. Veel dank zijn we verschuldigd aan Cees Smit, die dit jaar bergen werk heeft verzet en ons in 1995 op het rechte pad hield. Tom Paffen trouwt dit jaar nog op de valreep. Tom & Micheline namens alle Myrakel-leden van harte proficiat.

Voor de oud-leerlingen-

soos op vrijdag 19 januari houden wij onze ledenvergadering. Vorig jaar zijn we daarmee gestart en het beviel ons goed. Na de -korte- vergadering die om 20:00 uur begint kunnen we ons dan in het soos-leven begeven. Het zou leuk zijn als u daarbij kan zijn. Namens het bestuur wens ik u gezellige feestdagen en een gezond en bruisend 1996.

Gerdwin Lammers, voor-zitter.

Helaas, helaas, door een technische storing is het dit jaar nog niet mogelijk in kleur uit te komen. Misschien de eerste SNeLbinder van 1996???

komt allen - komt allen - komt allen - komt allen - komt allen - komt allen
 - komt allen -
 'Myrakel' houdt de jaarlijkse ledenvergadering voorafgaand aan de oudleerlingensoos, traditioneel op de **derde vrijdag** van **januari**. Komt allen naar onze bijeenkomst, op 19 januari 1996, om 20:00 uur in of nabij de Soos-ruimte van het SNL.
 - komt allen -

komt allen - komt allen - komt allen - komt allen - komt allen - komt allen

Personalialia

In juni zijn **mevr. E. Steenbergen** (lerares Frans van 1971-1983) en de heer **Wolfs** (leraar Duits van 1949-1981) in het huwelijk getreden (zie foto).

In augustus brachten **Monique en Suzan** alias Loïs Lane het album 'Fireflight' en de single 'Tonight' uit. Ze spelen in een nieuw geformeerde band, samen met Bart van Poppel en Slyde Don Cher.

Marcel van Valen (Gym B, 1970) blijkt Internet-specialist. Voor een themanummer van de Intermediar (8 september) heeft hij enkele artikelen geschreven [<http://www.vnu.com/intermidiar>].

Wat de heren volleyballers maar niet voor elkaar krijgen, lukt de dames wel: het winnen van een hoofdprijs! De nationale selectie, met

daarin coryfee en aanvoester **Cintha Boersma** won in Arnhem de Europese titel (15-7, 15-13 en 15-2 in de finale tegen Kroatië).

Ook Zuid-Korea, jawel, dat "altijd naar knoflook stinkende land", is tegenwoordig een maatje te klein; kort geleden, bij de World Cup gingen de Koreaantjes met 3-2 over de knie.

Op 6 oktober werd het gezin van **Maaïke v.d. Wiel** (Gym A, 1982), **Rik van Beek** (Ath A, 1982) en Kasper uitgebreid met Floris Pepijn. Abcoude is weer een potentieel Nicolasiaan rijker.

Op vrijdag 3 november zijn diverse docenten gezamenlijk in het zonnetje gezet vanwege hun jubilea: Ben Cocx voor 25 jaar trouwe dienst, **Jan Overwater** en **Frans Veltman** voor 30, **Wil Caminada**, **Loek**

van Nus en **Leo de Rijk** voor 35, en jawel, **Noud de Cock** voor zelfs 40 jaar verbondenheid! De dag stond tevens in het teken van het afscheid van **Henk Cornelissen** en van conciërge **Piet van der Horst**.

Myraker's penningmeester **Tom Paffen** kondigt

aan dat de Kerkelijke Inzegening van zijn huwelijk met zijn Libanese geliefde Micheline plaatsvindt op 29 december in Beiroet. Aansluitend volgt het huwelijksfeest in Rimal. In voorjaar 1996 wordt het huwelijk in Nederland gevierd.

Sint-Nicolaas

Cees Smit

Het Sint Nicolaasfeest

Het is nog eind november, wanneer dit verhaal wordt geschreven. De SNeL-Binderredacteur hoeft in deze periode geen enkele

moeite te doen om stof te vergaren voor de rubriek. In alle bladen vindt men artikelen en foto's of prenten van Sint en Pieterbaas. Het is eerder een kwestie van schrappen dan van zoeken, zo

ruim is het aanbod. Neem nu de *faits divers*: in Deventer is een Sint door de politie van straat geplukt, omdat de plaatselijke verordening zijn verschijning alleen op 5 december zelf toe staat! Of het dwaze idee van ene Jan de Bas om het feest te verplaatsen

naar 5 november. Omdat er dan wat meer tijd zit t u s s e n d e pakjesavonden. Dit idee is door half Nederland afgekraakt en één van de mooiste argumenten was dat deze datum interfereert met ... Sint Maarten! In dezelfde week.

Maar ook vroeger zijn er talloze verwickelingen geweest omtrent het Sinterklaasgebeuren. In 1852 werd uit hoofde van de volksgezondheid het traditionele koekvergulden verboden. Het bladgoud waarmee speculaaspoppen werden versierd bevatte giftig koper, zo was vastgesteld, en daardoor zou reeds "menig kind te vroeg in 't graf gebracht" zijn. En ook al vieren de Amerikanen pakjesavond rond de kerst, al sinds 1773 bezigen zij de term Santa Claus voor hun Kerstman. Jazeker, leentje buur. Nog niet overtuigd? Yankee is echt niks anders dan ons Jan Kees!

Zoals gezegd, het aanbod van Nicolaaswetenswaardigheden is overstelpend. Myrakel (sic) pikt er een fenomeen uit, gelijk de wijze waarop Pater Duindam destijds een leerling in de klas ging selecteren voor een overhoring. We gaan het hebben over de Nicolaasviering op de Waddeneilanden.

Op Ameland, en met name in Hollum, bestaat een goed tegen buitenstaanders beschermde traditie, bekend als klaasjagen. Daarbij gaan de vol-wassen mannen 's avonds gemaskerd - en 'in het pak', een fantasiegewaad van eigen makelij - de straat op. Het heeft iets van een mannelijkheidsproof. De zogenaamde Klaas-omes hebben het recht in alle huizen binnen te gaan en

dienen door de daar aanwezige vrouwen en meisjes ontvangen te worden.

Op Het Gouden Boltje, zoals de rechtgeaarde Texelaars hun eiland vaak liefkozend noemen, viert men onder elkaar het feest van 'Ouwe Sunderklaas'. Voor inwoners van Texel bestaat er geen dag waarnaar met zoveel spanning en verlangen wordt uitgekeken als de ... twaalfde (!) december. Precies een week nadat men in Nederland alom Sinterklaas heeft gevierd, zijn de eilanders in de ban van Ouwe Sunderklaas. Dan hullen de Texelaars zich in de vreemdste uitdossingen. Ze doen een grotesk mombakkes voor en trekken langs de straten, waarbij ze liederen ten gehore brengen of een sketch opvoeren. Vaak worden daarbij lokale toestanden op de hak genomen. Na afloop van dit 'speulen' begeven de feestvierders zich naar de naburige tapperijen, waar gedronken en gezongen wordt. Velen zetten de festiviteiten de dag erna voort in de vorm van het zogenoemde 'na-klazen'. Onderwijzer Dirk Dekker uit Oudeschild heeft het Sunderklazen reeds in de vorige eeuw aan het papier toevertrouwd: "Men beijvert zich om zich allergrilligst, zoveel mogelijk afzigtelijk toe te takelen; geene kinderen of aankomende jongelingen mogen zich op straat vertoonen of ze hebben knuppelslagen te vreezen, en na wandelingen door het dorp gaan ze, nu echter zonder

meisje, naar den herberg, waar nu ook niet gedanst, wel ge-dronken wordt, en veelal loopt het met een kloppartij tusschen het minst beschaafde deel der aanwezigen af".

Terschelling blijft niet achter! Een cultureel-socioloog kan daar het best op 6 december naar toe gaan, de Sunderumviering. Het Sunderumfeest behelst de verdrijving van boze geesten door de mannen van het eiland. Een traditie die tot de middeleeuwen teruggaat. Een Sunderum, een verbastering van Sint-heer-oom is een man die is verkleed in hei, zee-algen, schelpen of helm. En hij heeft kettingen en koehoorns bij zich waarmee hij flink lawaai kan maken. Zijn gezicht zit verstopt achter een zelfgemaakt masker van jute.

Sunderum is zo uitgedost om de kwade geesten en demonen te verjagen die zijn gezin bedreigen. In de jaren '70 gingen stiekem de eerste vrouwen in 't pak. Als ze werden gesnapt werden

ze op de mesthoop of in de gierput gegooid.

De Sunderums, die zich met verdraaide stem van het 'Aasters' mogen bedienen, gaan binnen in willekeurige huizen en horen daar te worden voorzien van alcoholica. De maskers, grinzen geheten, zijn bedoeld om de identiteit zo lang als mogelijk vaag te houden. Een Sunderum laat soms een attribuut achter om zijn raadselachtigheid te bestendigen; zo kan het gebeuren dat iemand tien jaar lang steeds een ui op tafels achterlaat, zonder ontmaskerd te zijn. Hoewel...?

Tot de traditie behoort evenzeer het 'grinzen oof', het demasqué in het plaatselijke café.

Hetgeen vergezeld gaat van het zingen van eigen, traditionele Terschellinger liedjes zoals Flip die vleugelt en Jan Pierewiet.

Tja, wat zijn wij Westerlingen eigenlijk dom om altijd maar in de zomer de oversteek te maken. Maakt het niet brandend nieuwsgierig

Vervolg: *Sint Nicolaasfeest*

om eens in december de Wadden te doen?

Wie veel meer over 'Sint-Nicolaasfeesten' te weten wil komen, kan dit jaar op veel plaatsen terecht. Natuurlijk om te beginnen in Amsterdam zelf, in het Amsterdams

Historisch Museum (t/m 7 januari), maar ook in Helmond (0492-547475), Hoorn (0229-214001), Kampen (038-3317361) of Voorburg (070-3861673). In de Amsterdamse tentoonstelling is een verzameling van altaar-

stukken, schilderijen, pelgrimstekens, noodmunten, pijpardenbeelden, kandelaars, kazui-fels, getijdenboeken, gilde-boeken, bidprentjes, een piepklein almanakje, een monstrans, een antifonarium (what-ever it may be), een

processievaan, centsprenten en nog véél meer te bekijken.

Cees Smit

(Met dank aan de publicisten Matsier, van Gessel en Beems)

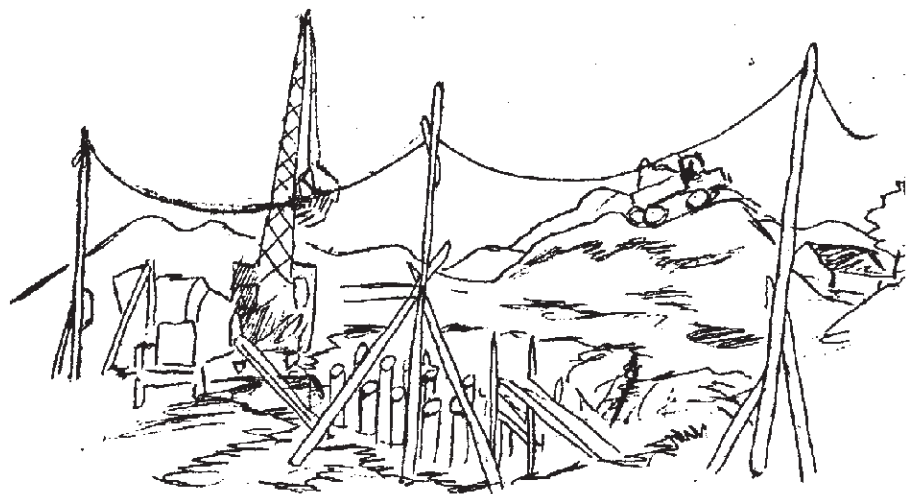
de bouw

Wanneer wij nu het bouwterrein overzien, merken wij al direct dat het een totaal ander aanzien heeft gekregen als bij ons vorig verslag.

De heistelling is aan de kant gezet. Letterlijk en figuurlijk. Woensdag 26 juni, 11.15 uur, kwam met een daverende klap een einde aan de ellende voor leraren en leerlingen van de Beethovenstraat. Geen wonder dan ook, dat dezen een uurtje hadden uitgetrokken om deze laatste paal van de eerste tot de laatste klap te volgen.

Hiermee is dus een eerste gedeelte van de bouw voltooid: de paalfundering.

Intussen was men al begonnen met punt twee van het program: het graafwerk. En hoe! Als U de vakantie bij voorkeur doorbrengt in een heuvellandschap, kunt U terecht in de Beethovenstraat. Metershoge heuvels liggen over het hele terrein verspreid, een welkome afwisseling in het vlakke polderland-schap.

juli 1957

Gesprek met Pater Lauwers SCJ

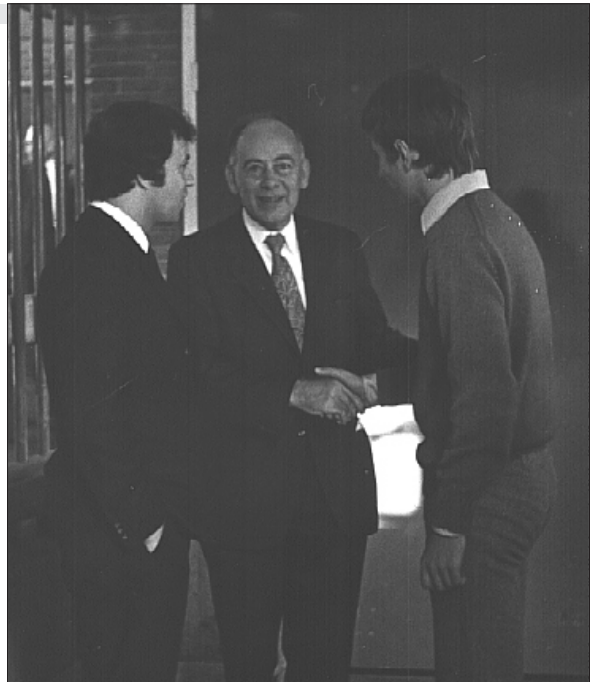
Cees Smit

Als er iemand aan de schoolhistorie verbonden is die geen introductie behoeft, dan is hij het wel. Al op de eerste schooldag, nee, al op het eerste schoolmoment maakten nieuwe leerlingen kennis met Pater Prefect, staande op de grote buitentrap. Vanaf 1955, tot aan 6 oktober 1985, heeft Wim Lauwers zich met tome-loze energie ingezet voor het reilen en zeilen van het Sint Nicolaas Lyceum. Het is overbodig te zeggen, dat hij meer verhalen uit de historie van de school kent dan wie ook, evenzo dat hij er zelf vaker deelgenoot van is geweest dan hem lief zal zijn.

Pater Lauwers is nu, 10 jaar na zijn afscheid, nog net zo energiek en goedgezind als iedereen hem kent. Zijn leeftijd, midden in de zeventig, speelt hem nog nauwelijks parten: hij lacht en praat honderduit, lust nog immer een goede sigaar en loopt dagelijks vele trappen op en neer. Dit doet hij overigens niet als conditie-oefening, maar hij bewoont nu eenmaal één van de mooiste herenhuizen van Amsterdam, waar zijn (werk)kamer in de nok ligt. Het is het huis aan de Honthorststraat 20, een kast - maar ook een juweel - van een villa uit

de periode 1900-1910. Pal aan het Museumplein, waar precies die avond een roodwitte menigte de Ajax-helden toe zingt. De interviewer moet zich op het plein een weg banen door een niet te beschrijven chaos. In het grote huis wonen behalve Pater Lauwers nog twee oude bekenden, namelijk Pater van Vleuten en Pater Duindam.

Wim Lauwers is Amsterdammer. Hij is in 1920 geboren in de De Clercqstraat en ging naar de lagere school op de niet meer bestaande BAVO-school aan de Bilderdijkstraat. Al op zijn elfde vertrok hij naar het Seminarie. Hiermee begon een reis naar en door Noord-Brabant. Eerst Helmond, dan Bergen op Zoom, filosofie en theologie in Breda en dan de zwarte jaren van deze eeuw in St.-Oedenrode. Een onbewoonbaar verklaarde woning in deze plaats werd in de oorlog betrokken door liefst 30 priesterstudenten, die zich er erg moesten behelpen: geen kachels, geen douches, met z'n zessen op een kamer. Een beroerde tijd, die in hevigheid culmineerde rondom de bevrijding in najaar 1944. St.-Oedenrode lag midden in 'de Corri dor' en moest wekenlang bombarde-

menten ondergaan. De Duitsers hebben er zelfs tweemaal een Spervuur uitgevoerd: een urenlange, constante regen van granaten. In 1946 heeft Wim de studie voltooid en wordt hij te Nijmegen tot priester gewijd. Inderdaad, bijna 50 jaar geleden, en houdt alvast maar de datum zaterdag 16 maart vrij in de agenda (zie volgende Binder).

Anekdoten, de interviewer vreesd zijn trein niet meer te halen als hij ze allemaal gaat navragen. "P.P. klap uit de school", dat is stof voor een vuistdikke pil. Dus zomaar een greep, te beginnen bij Zuster Generosa.

Toen het schoolgebouw aan de Prinses Irenestraat juist klaar was, en de SNL'ers de oversteek konden maken van 't Zand (de barakken aan de Beatrixparkzijde) naar 't Aquarium (het

huidige gebouw) trok de Pius MMS in de barakken. Om het betegelde erf van de barakken stond een hek met prikkeldraad. De jongens van het SNL parkeerden hier schots en scheef hun fietsen tegenaan, tot grote ergernis van Generosa. Op zekere dag haalde zij de fietsen binnen, hield een preek tot de verzamelde jongelui en eiste hun excuses. De volgende ochtend, in alle vroegte, rouleerden er pamfletten van een grijnzende zuster die een fiets vermorzelt, en hing er een groot laken aan de vlaggemast bij de barakken, versierd met een draak en een doodskop, terwijl een nylonkous dienst deed als wimpel. Deze wapperde vrolijk in de Irenestraat, tot groot vermaak en ook verbijstering van de leerlingen die die ochtend kwamen aanfietsen. Zuster Generosa belt Pater Prefect, of die troep

s.v.p. kon worden opgeruimd. Hij krijgt spontane aanmelding van de daders, die het laken weghalen met een ladder en vervolgens het laken, gedrapeerd over deze ladder, op de schouders rondzeulen, onder het aanheffen van treurliederden. Een zo leuke actie, dat Generosa een groep meisjes uit haar klas snel opdracht geeft om de jongens een grote doos met chocolade aan te bieden: een - what's in a name - gebaar.

Een andere stunt, waarvan de daders alsnog de gelegenheid krijgen om zich bekend te maken, is er één uit het rijke 1-april-verleden. Elke leerling zal zich deze datum herinneren als sensa-tioneel. Misschien moe-ten we er als Binder-redactie nog eens een special aan wijden, de 1-april-'viering' op het Sint Nicolaas Lyceum. De anekdote, die Pater Lauwers vertelde, is uit dezelfde periode als het vorige verhaal. Op de bewuste aprildag staat er 's ochtends vroeg een levensgroot, betonnen (!) Heilig Hartbeeld in de hal van de school, behangen met serpentes. Hoe is het mogelijk?? Een beeld van twee meter, en een school die potdicht op slot heeft gezeten. Rector Paalvast en Pater Lauwers staan verbluft naar het gevaarte te staren. Wat later komt er een telefoontje van de P.P. van het Ignatius College, Pater van Bergen Henegouwen: dat men daar een beeld

mist en of het SNL er soms meer van weet? Ja...eh...is het toevallig een Heilig Hartbeeld? In de eerste pauze meldt zich een leger van Ignatiusleerlingen bij ons gebouw, die gelukkig koest kunnen worden gehouden met koek en thee in de cantine. Een v e l d s l a g w o r d t v o o r k o m e n . De schoolleiding gaat op zoek naar de verantwoordelijken, maar vangt volledig bot. Wel worden vrijwilligers gevonden om het beeld terug te bezorgen. Ook nu, in 1995, heeft Pater Lauwers nog geen idee, wie deze stunt heeft klaargespeeld. Myrakel doet een verzoek aan de leden om hier opening van zaken te geven. Moet kunnen, toch? De postbus is er voor.

Dat waren de vroege jaren '60. Hoe anders was het later in het decennium! Wim knikt veelzeggend. "Ja, praat me er niet van. Het was een hele moeilijke

periode! Men wierp zich op tegen alle vormen van gezag. Haren en baarden groeiden en groeiden, kleren waren expressief, de leerlingen poogden de macht over te nemen. Ik vond zo'n houding niet meer reëel en ben fel tekeer gegaan tegen hun motieven. Ik heb een verklaring uitgesproken om de relschoppers duidelijk te maken, wat de grens is. Ik vergelijk dat het liefst met een auto. Een auto hoort een goede motor te hebben, maar evenzeer goede remmen. Ik zag het als onze taak om zowel de motor draaiende te houden, als om bij gelegenheid te remmen. In die tijd werd het ons niet gegund om bijtijds te remmen en dan krijg je i n d e r d a a d e e n gevaarlijke situatie. Onze school had van oudsher een goede naam, en niet in het minst vanwege de strikte regels. Regels zijn regels, maar er zit wel degelijk elastiek in, hadden de leerlingen dat

nou maar goed door-gehad.

Weet je wat nu het gekke is? De jongelui van toen kom ik nu nog wel eens tegen, gladgeschoren en in nette kleding. En wat krijg ik te horen? Pater, we zijn u dankbaar dat u ons toen niet heeft laten ontsporen. Uw felle reactie was onze redding!"

Inspraak, daar draaide het allemaal om. Een eigen, niet-gecensureerde schoolkrant: Teiltje, een naam die nota bene door Lauwers is bedacht. En er moest natuurlijk een leerlingenparlement komen. En wat gebeurde er nog geen vijf jaar later? De leerlingen moesten erbij gesleept worden. Wèg was de interesse in democratie. Ja, steeds is er een stroming van zo'n vijf jaar, waarin de maatschappij van kleur en geur verschieft. Pater Lauwers laat weten dat hij daar een open oog voor heeft. Hij signaleert ze en probeert zulke stromingen te begrijpen.

Hij leeft zich in in het "nu", gaat met de tijd mee. Hij heeft voor het schoolarchief nog 7 klappers met protest-pamfletten en schot-schriften bewaard: Vietnam, (Minister) Van Veen Ga Heen, Neutronen bom, SNL-ondermijnende kreten, afijn, roept u maar. Ook het "Generosa-laken" zit nog tussen die spullen. Voer dus voor Myrakel!

Wie weet er beter over verboden attributen dan hij? Een foute agenda, een pornoblaadje, wapens of drugs: inleveren bij P.P.! Hij nuanceert de omvang van een en ander: 'De Andere Agenda', ach, een enkel exemplaar, sexboekjes wat vaker, heel af en toe een mes en gelukkig ook maar zelden wat hal-lucinerend poeder. Zijn respons wisselde per categorie. Bij boekjes met stoute plaatjes sprak hij zowel leerling als ouders aan. Meestal kwam het hoge woord 'nieuwsgierigheid' er uit. Pater Lauwers benadrukte dan, dat de foto's een overdreven, irreëel beeld weergeven.

Daarentegen bij (het vermoeden van) drugs spoorde hij vooral medeleerlingen aan om iemand het rechte pad te laten hervinden. Hij heeft respect gekregen voor de wijze waarop medeleerlingen in staat blijken om iemand terecht te wijzen. Maar nogmaals, het Nicolaas was vergeleken met andere middelbare scholen erg braaf en schoon wat betreft LSD en andere goedjes. En zulke tussendoortjes hoorden bij mijn werk. Had ik 's-

ochtends een programma in mijn hoofd, kwam er weer geen draad van terecht. Want er was altijd wat!

Wim Lauwers is, zoals eerder gezegd, nog steeds in de kracht van zijn leven. Hij vult zijn dagen met kerkelijke zaken en het bezoeken van vrienden en van sportverenigingen. Liefst in drie parochies is hij prominent als priester actief: in de Jacob Obrechtkerk en de Agneskerk in Amsterdam Oud-Zuid en in de Amstelveense Annaparochie. Dat betekent veel voorbereiding, met name het schrijven van preken. Verder bezoekt hij veel van zijn 'doopjes' en getrouwden: zeker enkele tientallen van de personen die hij als priester heeft ingezegend behoren tot zijn reguliere kennissenkring. Hij gaat graag met mensen om. Het brengt hem in Lisse en Almere, in Leusden en Wilnis, hij is zeer vaak op pad. In de zomer gaat dat op de brommer!

Ja, en dus ook die sportverenigingen. Wedstrijden, trainingen en vergaderingen van zijn drie favoriete schoolclubs: Myra hockey, ooit door hemzelf opgericht, Myra lawn-tennis en - ja, het heet nog steeds zo - Tempo Team tafeltennis. Op het SNL zelf komt hij nog slechts een enkele keer, hetgeen een keus is die hij bij zijn afscheid in 1985 bewust heeft gemaakt. Bij gelegenheden als de Kerstbijeenkomst van oudpersoneel is hij door-gaans wel van de partij.

Zijn voorliefde voor sport strekt zich ook uit tot voetbal. Iedere ex-Wilskracht kent de Kerstboodschappen van moderator Lauwers, maar hij heeft in zijn Seminarietijd zelf een stevig potje meege-draaid, als keeper. En op de cour van het SNL liet hij ook wel eens een kunstje zien. Zo ook aan leerling Louis van Gaal, die bewonderend toe-keek.

In deze Nicolaasiaan, die - net terug uit Tokyo met de wereldbeker - een uur geleden nog op het Museumplein luidkeels is toegezongen, herkent Pater Lauwers de SNL-opleiding in optima forma. Louis is streng, maar geeft ruimte voor ontspanning en gezelligheid. De mens gaat voor de prestatie. Hetgeen resulteert in een ideale mix, het fundament voor succes! De mens gaat voor de prestatie, ja dat is wat het lyceum zijn scho-lieren heeft willen bij-brengen.

We blijven nog even bij de sport. De school, die nu 47 jaar bestaat, heeft een lange lijst van kampioenen voortgebracht. Myrakel heeft al eens de schoolvoetbalfinale SNL-Ignatius gememoreerd, met die Angstgegner Dikhof (Paastoernooi 1968). De school heeft bijvoorbeeld ook het landskampioenschap volleybal op z'n conto staan. Schaken, basketballen, we stonden op het ereschavot. Dus de school heeft een grote prijzenkast. Ahum...had een grote prijzenkast. Hier is een spectaculair

verhaal aan verbonden, een myrakel kun je wel stellen! Op een kwade dag is de prijzenkast, die generaties lang in de hal, recht tegenover de cantine-ingang stond, in vlammen opgegaan. Een lage daad van een inbreker. Vroegkomer-leraar v.d. Meijs ontdekte bij binnenkomst de brandende vitrine en redde, wat er te redden was. Maar er lagen zelfs gesmolten medailles en bekers in de zwartgeblakerde kast, voorwaar een indicatie van de hitte! Hé, wie zien we daar, pal boven de uitgebrande kast?! Het houten beeld van Sint Nicolaas. Niets, niets, maar dan ook niets aan te zien! Ongeschonden, dit prachtige beeld van de Sint dat we allemaal kennen. Het myrakel van Amsterdam in de hal van ons eigen schoolgebouw.

Meisjes op de school. Een revolutie op een katholiek jongenslyceum. Maar in 1968 een feit, althans in de brugklas. Hoe kijkt Wim Lauwers hier op terug? "Eerlijk gezegd had ik geen mening. Ik was er niet echt tegen maar nam een afwachtende houding aan. Het was een volstrekt onbekende factor, ik wist niet hoe het zou uitpakken. Al snel kwamen de hogerejaars jongens naar me toe met afwijzende commentaren: Wat moeten die meisjes hier, het is toch gezellig genoeg met jongens onderling? De meisjes zelf daarentegen gedroegen zich opvallend positief! Ze waren niet vervelend, ze weerden zich kranig. Ik

merkte al snel dat het een vooruitgang voor de school betekende. Achteraf zeg ik dan ook dat het een leuke, nieuwe inbreng was. Dat was nog eens wat anders dan de scherpe scheiding tussen Nicolaas en Pius in de jaren daarvoor. Als ik - om onze leerlingen een beetje te begunstigen - de pauzes van Nicolaas en Pius bewust gelijktijdig in het rooster opnam, had zuster Pascalis haar pauzeschema binnen twee dagen bijgesteld. We deden als scholen zelden iets samen, ja, een gezamenlijke Fancy Fair-actie voor een ziekenhuis in Brazilië, dat kon nog net wel.

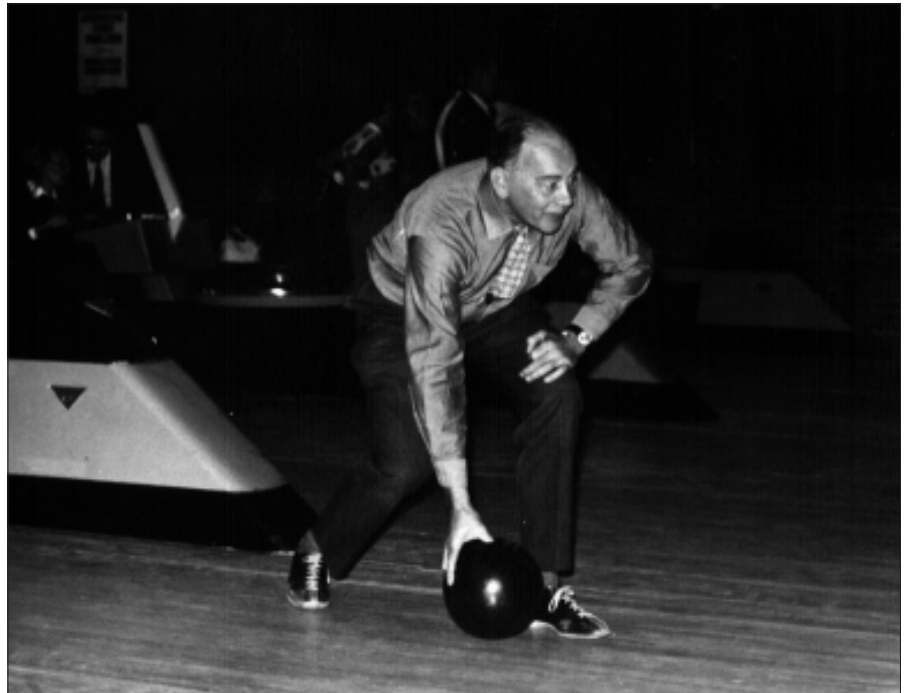
Zijn vakanties brengt Pater Lauwers tegenwoordig door in Nederland. Vorig jaar ging hij wandelen in Lochem, samen met oud-leraar Elders. Met hem gaat hij al heel lang samen op vakantie. Corsica, Oostenrijk, Zwitserland, Italië vooral, ze zijn er allemaal geweest. Sinds ze het wat rustiger aandoen, wordt hooguit nog het Sauerland opgezocht, maar meestal gaan ze wandelen in de Nederlandse natuur.

We zagen reeds, dat P.P. zijn invloed kon uitoefenen op het pauzeroster. Werd er ook in de klassensamenstelling gemanipeerd? "Jazeker, dat kon zelfs van twee kanten komen. Leerlingen die een leraar wilden ontlopen kregen vaak gehoor op zo'n verzoek, anderzijds hield de schoolleiding notoire lastpakken uit elkaar.

Groepjes leerlingen, die als bedreigend werden beschouwd, kon ik bij aanvang van een nieuw schooljaar naar eigen inzicht over de klassen verdelen". En heeft u ook zelf voor de klas gestaan? "Nou en of. In mijn eerste vier jaren, aan de Da Costastraat, gaf ik godsdienst en latijn, zo'n 17 uur per week. Bovendien was ik van het begin af Prefect. In 1959 was de school verspreid over twee uitelkaar gelegen locaties (Da Costa/t Zand), en was er steeds meer

wat die letters SCJ achter de namen van diverse paters betekenen. Deze afkorting komt van Sacerdotum a sacro Corde Jesu, ofwel de Priesters van het Heilig Hart. Dit is de op één na grootste priester-gemeenschap in Nederland. Hoe ziet nu de werk-kamer van een SCJ-priester er uit? Zeer gezellig! Natuurlijk een flinke boekenkast, maar overal kunstvoorwerpen en een wirwar aan meubeltjes en andere spullen. Niets van soberheid. Zo rondkijkend

plekje hebben weten te veroveren, meestal door hun ondeugende karakter. Zo iemand was Chiel Bacx (Baks?), wat een duveltje! Had ie weer eens voor de zoveelste keer straf, beweert hij deze niet te kunnen uitzitten, omdat hij naar... Rusland moet! En het blijkt nog waar te zijn ook. Pater Lauwers vertelt hem desondanks dat de straf wordt opgeschort, tenzij? Ja, tenzij Chiel bij terugkomst iets typisch Russisch weet te presenteren. En dat is gelukt: een prachtig

behoefte aan een persoon die hier toch een eenheid van wist te smeden. Die taak heb ik op mij genomen. Het was niet niks, als je beseft dat ik 's ochtends ook nog in alle vroegte in het OLVG een neventaak te vervullen had.

Voor leerlingen is het altijd wat raadselachtig,

krijgt Wim ineens een binnenpretje. Waarom verschijnt er zo'n pure lach op zijn gezicht? "Ja, kijk, aan dit beeldje van een beertje met een balaleika zit een leuk verhaal vast. Ofschoon ik principieel nooit leerlingen heb voorgetrokken, ik was daar keihard in, zijn er toch leerlingen die een speciaal

beertje. De kamer bevat nog veel meer schoolse memorabilia: een schilderij met bloemen van Toon Noyons, een wandklok van zijn 12,5-jarig jubileum op school, een prachtig schilderij met een watermolen erop (verjaardagscadeau) en een tennisracket van 'goud en juwelen' à la Antwerpen die hij van

Myra ontving.
En wat tovert hij daar uit
zijn portefeuille? Een
gele kaart, een rode

kaart. Hij houdt ze fier in
de lucht, een gebaar dat
hij menigmaal (jazeke,
met die bewuste kaarten)

op schoolplein of in de
Nicolaasgangen heeft
gemaakt. Zo kennen we
hem, die beste P.P.!

Cees Smit
30 november

In de Postbus

Die postbus is en gelukkig niet voor niks. We krijgen met een goede regelmaat reacties uit de achterban. Zo hoort het ook. Het Myrakelbestuur is erg content met berichten vanuit het ledenbestand. Blijven schrijven, post is meer dan welkom. Op onze oproep om 'het verhaal achter de foto Tropicana' te vernemen, is adequaat gereageerd door Walter Kompier uit Abcoude. Hij wist zich te herinneren, dat er een verslag van de eindexamenstunt was verschenen in het SNL Ouder-info, en stuurde ons de bewuste pagina's toe. Merci, Walter, en natuurlijk ook de oorspronkelijke auteurs van Driel en Overwater.

Eindexamenstunt 1991

*Een spetterende dag op Hawaï
Maandag 22 april om 06.00 uur kwamen de eerste eindexamenkandidaten met nog dichtgeknepen oogjes op school aan. Ondanks dat constateerden we al snel, dat de voorbereiding van een aantal dagen terug 'een beetje' in het water was gevallen. Het weer was ons niet te vriend gebleven, want de wind vond het erg leuk om ons overdekte podium weg te blazen en ook de overdekking van de A-cour, dat we als voorzorg tegen de regen gemaakt hadden. Deze was gelukkig nog niet helemaal kapot, maar we vonden hem pas ver in het Beatrixpark terug. (Jammer, jammer...).*

Nadat we onze tranen weggeveegd hadden en het schoonmaakbedrijf om 06.30 uur de school opende, besloten we om het feest naar binnen te verplaatsen. Door het fantastische teamwork van de groep werd de B-kantine in een mum van tijd omge bouwd tot een tropisch eiland. De Hawaïaanse muziek en de tropische limonade gaven nog een extra dimensie aan ons Hawaï.

Om 08.50 uur precies was het zover: na de oproep door de intercom van de school ging de eindexamenstunt van start. Niels, die de algemene presentatie deze ochtend deed, creëerde samen met Patrick, Diederick en de enthousiast dansende eind examenkandidaten een tropische, gezellige sfeer in de kantine. Toen de sfeer er helemaal in zat werd er een Miss/Mister-verkiezing onder de leerlingen gehouden. Met veel élégance lieten de genomineerden zien hoe mooi ze wel niet waren; Nina en Raoel hebben met de hoogste stand op de Patrick euh... applausmeter gewonnen.

Hierna werd een Lambada-wedstrijd onder de docenten gehouden. Als voorbeeld verzorgde een danspaar van de dansschool 'Mittelmeijer' een Lambada-show. En dan blijkt toch maar weer, dat er docenten met heel veel talent zijn, want men stond te swingen! Niet te kort zeg!!! De twee winnende

dansparen waren: Mevr. Snitker & Dhr. Cocx; Mevr. Osinga & Dhr. Lust.

Na deze tropische dans werd er een Limbo-danswedstrijd gehouden. Iedereen kon laten zien hoe goed hij/zijn kan limboën. Een leuke verrassing was wel Theo, die als vrijwilliger liet zien, dat hij veel talent heeft; met weinig moeite en een zeer professionele stijl schoof hij onder één van de laagste standen door.

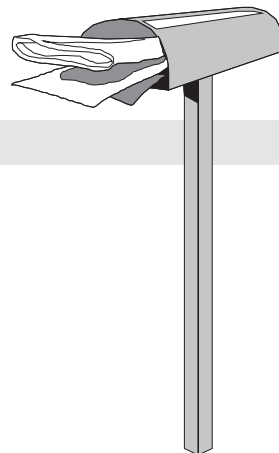
Tenslotte was er de spektakulairste wedstrijd van het jaar: touwtrekken tussen de HAVO- en VWO-eindexamenkandidaten. Voor dit onderdeel hadden we een zwembad aangelegd, waar ook enkele lieden zijn ingeplonsd. Hoewel de VWO-ploeg uit iets meer personen bestond dan de HAVO ploeg, bleek duidelijk dat de VWO-ers veel sterker zijn. De L.O.-docenten Tip en Kenter lieten ook nog even zien wie het sterkste van hen beiden is; toch vreemd dat ze allebei een nat pak hadden?!

Na deze wedstrijd hebben we met veel moeite de leerlingen d.m.v. een brandslang naar de les gespoten en is de eindexamenploeg begonnen met opruimen. Maar de gezelligheid hield gelukkig niet op; tijdens de 2e pauze stond de hele B-kantine te dansen. Dat was echt te gek!

De sfeer was deze dag weer eens ouderwets goed, de examenploeg was weer op en top, de docenten werkten fantastisch mee, de leerlingen hebben plezier gehad, oftewel: het was GESLAAGD, GESLAAGD, en nog eens GESLAAGD!!! Nu nog voor ons examen en daarom gaan we er allemaal voor de laatste keer (C.E.; hiephoi) nog eens hard tegenaan.

Ten slotte wil ik alle leerlingen en docenten bedanken voor hun enthousiasme en iedereen, die zich heeft ingezet voor deze geslaagde stunt, met name de schoolleiding en het medewerkend personeel.

Vincent van Driel, 6 VWO

Terugblik op de examenstunt

*Mijn complimenten voor de organisatoren van en deelnemers aan de examenstunt.
Het was een goed voorbereide en leuk uitgevoerde activiteit.*

*Wat mij hierin ook erg veel plezier deed, waren sfeer en samenwerking in zo'n grote groep leerlingen.
Zowel examenkandidaten als leerlingen uit andere*

*klassen en medewerkers amuseerden zich uitstekend.
En toen werd doorgegeven dat het tijd was om (toch maar) met de lessen te beginnen, gingen de 'Jongeren' zonder gezeur naar de lokalen, terwijl de 'Stuntgroep' alles keurig opruimde.*

Op zo'n ochtend (ook wel op andere) ben ik wel een beetje trots op jullie!

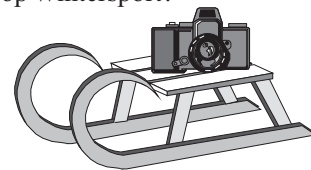
J. Overwater, rector.

Hé, nóg een brief in de postbus. Van Romy Warmerdam, vorige keer nog genoemd bij de Personalia. Romy stelt ons gerust: de SNeL-Binder is verder gereisd. Na de Boedapester treinreis is het lijfblad meegelift over de grote plas. Lees de lotgevallen van een eenvoudig Amsterdams krantje.

Noot van de redactie: beste Romy, bedankt voor je leuke brief. Je maakt ons wel nieuwsgierig naar de onfatsoenlijke foto's.

Je bent winnares van onze fotowedstrijd en zult daarom een prijsje tegemoet kunnen zien. We hopen, dat de SNeL-Binder verder over de wereld zal reizen en continueren gewoon het concept. Wie neemt de Binder mee op Wintersport?

Uitgave

SNeL-binder is een kwartaaluitgave van de oud-leerlingen vereniging van het SNL: 'Myrakel'

Voorzitter

G. Lammers

Secretaris

L. Jenneskens

Penningmeester

T. Paffen

Readactie

C. Smit
M. vd Veeken

Layout

K. van Langen

Corr. adres

Myrakel
Postbus 7903
1008 AC
Amsterdam

Hallo redactie !

Hier zijn wat vakantiekiekjes van de Snelbinder. Het clubblad ging mee op een wat verlate huwelijksreis. Eerst een week naar zonnig Florida en natuurlijk naar alle Disney-parken en aansluitend mee naar New Orleans voor een cruise van een week door de Carribean met de Holland-Amerika Lijn. De Snelbinder kwam toen in Jamai ca, Grand Cayman en Mexico! De foto met het schip is genomen op de laatste dag op de kade van New Orleans. De taxichauffeur dacht dat ik lerares was omdat hij mij zag rennen met het blad en alleen de kreten "school, clubblad" en "we moeten nog een fatsoenlijke foto zien te maken!", hoorde. Maar na censuur waren dit de beste foto's.

Hartelijke groeten van Romy Tuin-Warmerdam (HAVO 1986).

